

EUROPESE CENTRALE BANK

BANKENTOEZICHT

Ontwerpgids van de Europese Centrale Bank inzake materialiteitsbeoordeling (EGMA)

Beoordeling van de materialiteit van
uitbreidingen en wijzigingen van IMM-
en A-CVA-modellen

BANKENTOEZICHT

December 2016

BANKTILSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР

BANKTILSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Inhoud

1	Inleiding	4
2	Elementen van de EGMA	6
2.1	Bouwstenen	6
2.2	EGMA – onderdelen	6
3	Rationale	9
3.1	Uitbreidingen en wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist	9
3.2	Vangnet voor classificatie als wezenlijk	10
3.3	Kwantitatieve beoordelingen	10
3.4	IMM: waarnemingsperiode bij de kwantitatieve materialiteitsbeoordeling	14
3.5	A-CVA: restricties wat betreft wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist	15
3.6	A-CVA: waarnemingsperiode voor de kwantitatieve materialiteitsbeoordeling	16
3.7	Kwalitatieve beoordelingen	16
3.8	Wijzigingen die een beoordelingscriterium “aanzienlijk” beïnvloeden	17
4	Schema van het proces van materialiteitsbeoordeling	19
5	Gids van de ECB inzake materialiteitsbeoordeling van uitbreidingen en wijzigingen van de internemodellenmethode en de geavanceerde methode voor het risico van aanpassing van de kredietwaardering	20
	Paragraaf 1: onderwerp	20
	Paragraaf 2: categorieën uitbreidingen en wijzigingen	22
	Paragraaf 3: principes voor de classificatie van uitbreidingen en wijzigingen	23
	Paragraaf 4: uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering waarvoor onderzoek is vereist	24
	Paragraaf 5: uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering die als niet wezenlijk worden beschouwd	26

Paragraaf 6: wijzigingen in de A-CVA-benadering waarvoor onderzoek is vereist	26
Paragraaf 7: wijzigingen in de A-CVA-benadering die niet als wezenlijk worden beschouwd	28
Paragraaf 8: documenteren van uitbreidingen en wijzigingen	29
Bijlage I: uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering	30
Bijlage II: wijzigingen in de A-CVA-benadering	33

1 Inleiding

De Verordening kapitaalvereisten (Capital Requirements Regulation – CRR)¹ vereist goedkeuring voor wezenlijke uitbreidingen en wijzigingen (*material extensions and changes*) van interne modellen voor kredietrisico, operationeel risico en marktrisico. De Europese Commissie heeft haar goedkeuring gehecht aan technische reguleringsnormen (*regulatory technical standards – RTS*) voor het beoordelen van de materialiteit van modeluitbreidingen en -wijzigingen van de interneratingbenadering (*Internal Rating Based approach – IRB*-benadering) voor kredietrisico, de geavanceerde meetbenadering (*Advanced Measurement Approach – AMA*) voor operationeel risico en de internemodellenbenadering (*Internal Models Approach*) voor marktrisico (zie hoofdstuk 2.1). Op grond van deze RTS worden uitbreidingen en wijzigingen van interne modellen aangemerkt als wezenlijke (*material*) uitbreidingen en wijzigingen waarvoor voorafgaande goedkeuring door de bevoegde autoriteit vereist is, of als uitbreidingen en wijzigingen die niet wezenlijk (*not material*) zijn en waarvoor hetzij voorafgaande kennisgeving of kennisgeving achteraf vereist is.

De huidige tekst van de CRR legt niet op dat soortgelijke technische reguleringsnormen worden vastgesteld voor het tegenpartijkredietrisico (*counterparty credit risk – CCR*) bij de internemodellenmethode (*internal model method – IMM*) of bij de geavanceerde methode voor het risico van aanpassing van de kredietwaardering (*advanced method for credit valuation adjustment risk – A-CVA*). Hierbij moet echter worden bedacht dat de Europese Bankautoriteit (EBA) dit terrein kan reguleren door vaststelling van richtsnoeren op grond van artikel 16 van de EBA-Verordening² of technische reguleringsnormen op basis van toekomstige EU-wetgeving.

Dit document bevat de Gids van de Europese Centrale Bank voor de materialiteitsbeoordeling (*ECB Guide on materiality assessment – EGMA*) van uitbreidingen en wijzigingen van IMM- en A-CVA-modellen. De EGMA wordt vastgesteld in het kader van de doorlopende beoordeling van toestemmingen om interne benaderingen te gebruiken en laat zien hoe de ECB voornemens is het bestaande juridische kader te interpreteren. De EGMA dient ter ondersteuning van belangrijke instellingen (*significant institutions*) bij hun zelfbeoordeling van de materialiteit van wijzigingen en uitbreidingen van IMM- en A-CVA-modellen volgens het toepasselijk juridisch kader. De Gids is een geïntegreerd document dat bedoeld is om in zijn geheel te worden toegepast. Toepassing van alleen individuele onderdelen hieruit gaat waarschijnlijk ten koste van de samenhang van het beoordelingsproces en moet zo veel mogelijk worden vermeden.

¹ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012

² Verordening (EU) Nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie.

Het oogmerk van de ECB is niet om met de EGMA rechtsgevolgen teweeg te brengen, en geen enkele formulering of context in of de inhoud van de EGMA mag als zodanig worden uitgelegd. De EGMA bevat alleen een voorgestelde handelwijze voor de desbetreffende instellingen binnen het toepasselijk juridisch kader. Met de EGMA wordt niet beoogd toepasselijk Unierecht of toepasselijke nationale wetgeving te vervangen, terzijde te schuiven of op enigerlei wijze te beïnvloeden.

Het vervolg van dit document is als volgt gestructureerd: In hoofdstuk 2 worden de bouwstenen van de EGMA gepresenteerd; hoofdstuk 3 bevat de rationale achter de EGMA; hoofdstuk 4 geeft een schematisch overzicht van de EGMA; en hoofdstuk 5, ten slotte, bevat de Gids zelf.

2 Elementen van de EGMA

2.1 Bouwstenen

De EGMA is gebaseerd op, en verwijst (voorzover mogelijk) naar het toepasselijk juridisch kader. De bouwstenen zijn:

1. [Gedelegeerde Verordening \(EU\) Nr. 529/2014 van de Commissie van 12 maart 2014 tot aanvulling van Verordening \(EU\) Nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ten aanzien van technische reguleringsnormen voor het beoordelen van het wezenlijke karakter van uitbreidingen en wijzigingen van de interneratingbenadering en de geavanceerde meetbenadering \(hierna de “RTS inzake IRB”\)](#).
2. [Gedelegeerde Verordening \(EU\) Nr. 2015/942 van de Commissie van 4 maart 2014 tot aanvulling van Verordening \(EU\) Nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ten aanzien van technische reguleringsnormen voor het beoordelen van het wezenlijke karakter van uitbreidingen en wijzigingen van interne benaderingen bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor marktrisico \(hierna de “RTS inzake IMA”\)](#).
3. De CRR, in het bijzonder:
 - (a) [Artikel 162, lid 2, onder i](#) – het vereiste voor de instelling om goedkeuring van de bevoegde autoriteit te verkrijgen om M op 1 vast te stellen.
 - (b) [Artikel 383, lid 5, onder c](#) – het recht van de ECB om de bij de A-CVA gebruikte vermenigvuldigingsfactor te herbeoordelen.

2.2 EGMA – onderdelen

De EGMA bestaat uit drie onderdelen (een algemeen deel, een IMM-deel en een A-CVA-deel).

EGMA – algemeen deel

De algemene bepalingen van de EGMA zijn opgenomen in de paragrafen 1, 2, 3 en 8 (zie hoofdstuk 5).

Ter waarborging van de consistentie is de structuur van de algemene bepalingen van de EGMA vergelijkbaar met die van de RTS inzake IRB en de RTS inzake IMA.

Paragraaf 1 van de EGMA bevat de reikwijdte van het document. De EGMA gaat in op de materialiteitsbeoordeling van alle IMM-uitbreidingen en -wijzigingen. Wat de A-

CVA betreft, wordt in de algemene bepalingen van de EGMA verwezen naar drie categorieën:

1. het IMM-deel van de EGMA, voor A-CVA-uitbreidingen en -wijzigingen die samenvallen met uitbreidingen en wijzigingen van de IMM;
2. de RTS inzake IMA, voor A-CVA-uitbreidingen en -wijzigingen die samenvallen met uitbreidingen en wijzigingen van de IMA;
3. bouwsteen 3(b) hierboven in hoofdstuk 2.1, voor alle uitbreidingen en wijzigingen van de A-CVA.

Categorie 1 en categorie 2 omvatten alle mogelijke uitbreidingen van de A-CVA, omdat alle uitbreidingen van de A-CVA samenvallen met uitbreidingen van hetzij de IMM hetzij de internemodellenbenadering (*internal models approach* – IMA).³ De EGMA omschrijft derhalve geen criteria voor de materialiteitsbeoordeling van uitbreidingen van de A-CVA. Categorie 1 en categorie 2 omvatten echter niet alle A-CVA-wijzigingen, aangezien niet al deze wijzigingen samenvallen met wijzigingen in de IMM en de IMA. De wijzigingen in de A-CVA die buiten de RTS inzake IMA en het IMM-deel van de EGMA vallen, worden **A-CVA-specifieke wijzigingen** genoemd. A-CVA-specifieke wijzigingen doen zich voor met betrekking tot:

- de keuze wat betreft de stressperiode voor de A-CVA;
- de keuze wat betreft het uit marktgegevens afgeleide verlies bij wanbetaling (*loss given default* - LGD);
- wijzigingen in de (vervangende-)spreadmethodologie.

In het deel van de EGMA over de A-CVA worden criteria gedefinieerd voor de materialiteitsbeoordeling van A-CVA-specifieke wijzigingen.

EGMA – deel over de IMM

Het IMM-deel van de EGMA bestaat uit paragraaf 4, paragraaf 5 and bijlage I van de EGMA en omvat alle IMM-uitbreidingen en -wijzigingen.

De structuur van het IMM-deel van de EGMA is gebaseerd op de structuur van de RTS inzake IRB.

EGMA – deel over de A-CVA

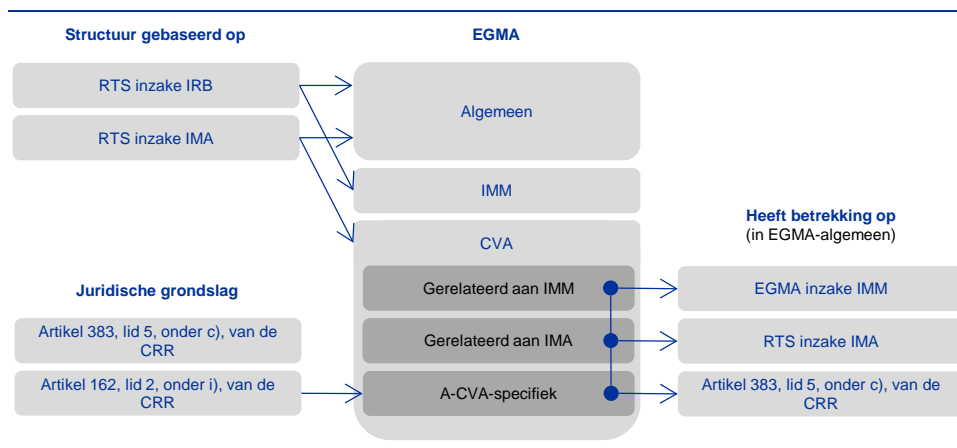
Het A-CVA-deel van de EGMA bestaat uit paragraaf 6, paragraaf 7 en bijlage II van de EGMA en omvat alle A-CVA-specifieke wijzigingen.

³ NB: mits goedgekeurd door de bevoegde autoriteit, mogen instellingen het A-CVA-kapitaalvereiste voor een beperkt aantal kleinere, niet door uitbreidingen of wijzigingen van de IMM geraakte portefeuilles berekenen op basis van de IMA en de methode die uiteengezet is in deel drie, titel II, hoofdstuk 6, afdeling 3 tot en met 5, van de CRR.

De structuur van het A-CVA-deel van de EGMA is gebaseerd op de structuur van de RTS inzake IMA.

De juridische grondslag van het A-CVA-deel van de EGMA bestaat uit de bouwstenen 3(a) en 3(b) (als bedoeld in hoofdstuk 2.1).

Figuur 1
Overzicht

3 Rationale

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de verschillen tussen de EGMA-structuur en de structuur van de RTS inzake IRB en van de RTS inzake IMA, en de redenen hierachter. Verder wordt er in het hoofdstuk aandacht besteed aan de wijze waarop wijzigingen in de IMM en A-CVA-specifieke wijzigingen worden beoordeeld. Het bevat geen rationale achter die delen van de EGMA die uit de bestaande RTS zijn overgenomen: voor deze rationale wordt naar de bestaande RTS verwezen (zie de links in hoofdstuk 2.1).

3.1 Uitbreidingen en wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist

Dit heeft betrekking op paragraaf 2.1 en paragraaf 2.3 van de EGMA.

EGMA: classificatie

De RTS inzake IRB en de RTS inzake IMA bepalen dat de relevante instelling een zelfbeoordeling moet uitvoeren van de materialiteit van uitbreidingen en wijzigingen van de IRB-benadering en de IMA-benadering en dat de instelling tevens de classificatie van een uitbreiding of wijziging classificeert als hetzij "wezenlijk" (*material*) of "niet wezenlijk" (*not material*).

Volgens de EGMA zijn de materialiteit van uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering en de A-CVA onderworpen aan een zelfbeoordeling door de desbetreffende instelling, die wordt aangevuld door een onderzoek door de ECB van de uitbreiding of wijziging. De zelfbeoordeling, die de eerste fase van het proces vormt, kan resulteren in twee classificaties: "uitbreidingen en wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist" of "uitbreidingen en wijzigingen die niet wezenlijk zijn".

De uitbreidingen en wijzigingen die als "niet wezenlijk" worden aangemerkt, worden aan de ECB gemeld en overeenkomstig paragraaf 2.3 geïmplementeerd.

Uitbreidingen en wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist, zijn onderworpen aan een ECB-onderzoek van het interne model. Hierna classificeert de ECB ze definitief als "wezenlijk" of "niet wezenlijk". De instellingen kunnen de uitbreiding of wijziging waarvoor onderzoek is vereist, niet implementeren vóórdat ze de conclusie van de ECB over de classificatie hebben ontvangen. Wanneer de uitbreiding of wijziging als wezenlijk wordt aangemerkt, ontvangt de instelling hierover een besluit van de ECB. Wanneer de uitbreiding of wijziging als niet wezenlijk wordt aangemerkt, ontvangt de instelling een zienswijze van de ECB met betrekking tot de implementatie ervan.

Rationale achter de introductie van het classificatieproces

De ECB is van oordeel dat de materialiteitsbeoordeling van een aantal uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering en de A-CVA-benadering een onderzoek door de ECB vereist ter aanvulling op de vooraf gedefinieerde kwalitatieve en kwantitatieve beoordelingscriteria die in de EGMA zijn vastgelegd.

Het door de ECB uitgevoerde onderzoek van het interne model levert aanvullende informatie op over de materialiteit van een uitbreiding of wijziging. In bepaalde gevallen is het dankzij deze aanpak mogelijk te voorkomen dat er een formele besluitvormingsprocedure van de ECB in gang wordt gezet bij wijzigingen die na onderzoek niet wezenlijk blijken te zijn.

3.2 Vangnet voor classificatie als wezenlijk

Dit heeft betrekking op paragraaf 2.2 van de EGMA.

EGMA: materialiteitsbeoordeling

De ECB voert een onderzoek van een intern model uit bij uitbreidingen en wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist. De volgende uitbreiding en wijzigingen worden te allen tijde aangemerkt als wezenlijk (vangnet):

1. uitbreidingen van de IMM-benadering waarvoor onderzoek is vereist;⁴
2. uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering of wijzigingen in de A-CVA-benadering als gevolg waarvan de totale RWA van een instelling ten minste 1% daalt; en
3. uitbreidingen en wijzigingen die – op basis van de uitkomst van het onderzoek van het interne model door de ECB – aan de besluitvormende organen van de ECB worden voorgelegd met als voorstel deze af te wijzen (aangezien deze uitbreidingen en wijzigingen per definitie wezenlijk zijn).

Dit vangnet wordt geïntroduceerd in verband met de relatief grote kwantitatieve impact.

3.3 Kwantitatieve beoordelingen

3.3.1 IMM: uitbreidingen en wijzigingen die moeten worden onderzocht

Dit heeft betrekking op paragraaf 4.1 van de EGMA.

⁴ Dit vangnet wordt geïntroduceerd met het oog op het vereiste in de CRR dat alle wezenlijke uitbreidingen moeten worden goedgekeurd.

EGMA: kwantitatieve beoordeling

Een wijziging van ten minste 5% in de RWA van de totale CCR-portefeuille.

IRB-equivalent

Volgens de RTS inzake IRB zijn uitbreidingen en wijzigingen van de IRB-benadering wezenlijk als hun kwantitatieve impact neerkomt op een:

1. een afname van 1,5% of meer van de RWA van de totale kredietrisicoportefeuille;
2. een afname van 15% of meer van de RWA binnen het toepassingsgebied van het ratingsysteem.

De kwantitatieve IMM-beoordelingen wijken dus op vier punten af van de RTS inzake IRB.

Rationale achter het verschil

In de eerste plaats geldt de kwantitatieve drempel bij de IMM uitsluitend voor de totale CCR-portefeuille van de instelling, terwijl de kwantitatieve drempel bij de IRB volgens de RTS inzake IRB voor de totale kredietrisicoportefeuille van de instelling is gedefinieerd. De totale kredietrisicoportefeuille omvat ook een aantal aan CCR gerelateerde transacties, aangezien de uit de CCR resulterende positiewaarden ook deel uitmaken van de RWA-berekening voor kredietrisico. Binnen de ECB worden de interne modellen voor kredietrisico en CCR als verschillende soorten modellen behandeld. Daarom is de drempel vastgesteld voor de totale CCR-portefeuille van de instelling en niet voor de totale kredietrisicoportefeuille.

Ten tweede is de kwantitatieve drempel verhoogd, omdat:

1. de heterogeniteit van IMM-portefeuilles geringer is dan van IRB-portefeuilles;
2. uitbreidingen en wijzigingen van een IMM-model raken doorgaans de gehele CCR-portefeuille via het gebruik van verrekenbare transacties (*netting sets*) met inbegrip van verschillende activaklassen (*asset classes*) en/of soorten transacties (*transaction types*), terwijl de uitbreidingen en wijzigingen van het IRB-model slechts één categorie posities (*exposure class*) in de gehele IRB-portefeuille zouden kunnen raken.

Als de IRB-drempels bij de IMM-beoordeling zouden worden gebruikt, is het daarom zeer waarschijnlijk dat alle modeluitbreidingen en -wijzigingen zouden worden aangemerkt als uitbreidingen en wijzigingen waarvoor onderzoek vereist is. Dit zou voor alle betrokken partijen onnodig belastend zijn.

Ten derde zijn er additionele drempels geïntroduceerd waardoor de identificatie van uitbreidingen of wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist, niet alleen bij afname van

de RWA plaatsvindt, maar ook bij toenames. Deze drempels zijn om de volgende drie redenen geïntroduceerd.

1. Modeluitbreidingen en -wijzigingen die de IMM-RWA doen toenemen, zouden kunnen leiden tot een aanzienlijke reductie van het kapitaalvereiste in verband met de A-CVA (bv. door een reductie van het profiel van de verwachte positie (*expected exposure* – EE) na de tijdshorizon van één jaar, zelfs als de posities van korter dan één jaar toenemen).
2. De IRB bestaat uit afzonderlijke categorieën posities (*exposure classes*). De IMM bestaat echter uit verschillende activaklassen (*asset classes* – bv. rente en vreemde valuta), die door een individuele modeluitbreiding of -wijziging kunnen worden beïnvloed. Modeluitbreidingen en -wijzigingen die de totale IMM-RWA doen toenemen, zouden de IMM-RWA voor een specifieke, op dat moment kleinere activaklasse kunnen verlagen. Maar deze klasse zou in de toekomst kunnen groeien en vraagt dus ook om de aandacht van de ECB. Daarom is het noodzakelijk ook een drempel voor RWA-toenames in te bouwen.
3. Om ervoor te zorgen dat er voortdurend inzicht bestaat in de modeluitbreidingen en -wijzigingen van de instelling, wordt ook de materialiteit onderzocht of wijzigingen en uitbreidingen die tot een toename van de IMM-RWA tot boven de gedefinieerde drempel leiden.

Ten vierde wordt de kwantitatieve drempel alleen gedefinieerd voor de totale CCR-portefeuille, d.w.z. dat er geen afzonderlijke drempel is voor de IMM-portefeuilles. Er zijn twee argumenten waarom een aanvullende kwantitatieve drempel voor het IMM-toepassingsgebied niet noodzakelijk is.

1. Binnen het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme (Single Supervisory Mechanism – SSM) dekken instellingen ten minste 50% van hun CCR-RWA af via de IMM.
2. Aannemende dat de uitbreiding of wijziging bij een dochteronderneming van de instelling plaatsvindt, kan het effect van een IRB-modeluitbreiding of -wijziging op geconsolideerd niveau klein zijn, maar groot op het niveau van de dochteronderneming. De RTS inzake IRB legt derhalve een kwantitatieve drempel op voor het toepassingsgebied van het ratingsysteem. IMM-modellen worden echter op geconsolideerd niveau toegepast.

Rationale achter het vaststellen van een op RWA gebaseerde drempel

De drempels worden vastgesteld op het niveau van de RWA van de desbetreffende portefeuille. Als alternatief hadden de drempels op het niveau van posities (bv. de effectieve verwachte positieve positie (*effective expected positive exposure* – EEPE)) kunnen worden vastgelegd. De laatstgenoemde is echter niet risicogewogen, d.w.z. dat het voor het effect op de materialiteitsbeoordeling geen verschil maakt – bij identieke positieniveaus – of de positie betrekking heeft op een juridische overeenkomst met een lage kans op wanbetaling (*probability of default* –

PD) en een laag verlies bij wanbetaling (*loss given default* – LGD) of op een juridische overeenkomst met een hoge PD en een hoog LGD. Daarnaast wordt er bij de EEPE per definitie geen rekening gehouden met positieprofielen na de tijdshorizon van één jaar, terwijl de volledige EE-profielen via de looptijdaanpassing worden meegenomen in de RWA.⁵ Al met al worden de RWA als de meest geschikte risicomaatstaf beschouwd om de materialiteitsdrempels vast te stellen.

3.3.2 IMM-uitbreidingen en -wijzigingen die niet wezenlijk zijn en waarvan vooraf kennis wordt gegeven

Dit heeft betrekking op paragraaf 5 van de EGMA.

EGMA: kwantitatieve beoordeling

Er is geen kwantitatieve beoordeling noodzakelijk.

IRB-equivalent

Een RWA-afname van 5% of meer binnen het toepassingsgebied van het ratingsysteem.

Rationale achter het verschil

De RTS inzake IRB specificeert alleen een kwantitatieve drempel voor het toepassingsgebied van het ratingsysteem, maar, zoals eerder vermeld, is er geen vergelijkbare drempel bij de IMM. Daarom ontbreekt de noodzaak voor een kwantitatieve beoordeling van het toepassingsgebied van de IMM.

3.3.3 A-CVA: wijzigingen waarvoor een onderzoek is vereist

Dit heeft betrekking op paragraaf 6.1 van de EGMA.

De kwantitatieve beoordeling bij de A-CVA is in lijn met de kwantitatieve beoordeling bij de IMA zoals vastgelegd in de RTS inzake IMA.

3.3.4 Constant te houden maatstaven gedurende impactanalyses

Dit heeft betrekking op paragraaf 4.5 en paragraaf 6.6.

⁵ Dit geldt mits M niet op 1 is vastgesteld overeenkomstig artikel 162, lid 2, onder i), van de CRR .

EGMA: kwantitatieve beoordeling

Er wordt verwacht dat de maatstaven⁶ die niet door de overwogen uitbreiding of wijziging van de A-CVA of IMM worden beïnvloed, gedurende de kwantitatieve impactanalyses constant worden gehouden. Zo verwacht de ECB dat de PD- en LGD-maatstaven constant worden gehouden bij de berekening van het effect op de RWA van een wijziging in de IMM-benadering van een instelling. Bovendien wordt verwacht dat de instelling bij de berekening van het effect op het totale A-CVA-kapitaalvereiste – veroorzaakt door een wijziging in de vervangende-spreadmethodologie – de methodologie om het uit marktgegevens afgeleide LGD te bepalen, constant wordt gehouden.

Rationale

Ten behoeve van een representatieve kwantitatieve impactanalyse is het belangrijk maatstaven die geen verband houden met de overwogen uitbreiding of wijziging van de A-CVA of de IMM-benadering, constant te houden.

3.4 IMM: waarnemingsperiode bij de kwantitatieve materialiteitsbeoordeling

Dit heeft betrekking op paragraaf 4.4 van de EGMA.

EGMA: waarnemingsperiode

In de EGMA wordt een waarnemingsperiode geïntroduceerd voor de kwantitatieve beoordelingscriteria bij de IMM.

Rationale achter een waarnemingsperiode in de EGMA

De RTS inzake IRB legt slechts één waarneming ten aanzien van de kwantitatieve beoordelingscriteria op. De IMM-RWA zijn echter volatieler dan de IRB-RWA. Daarom wordt in de EGMA een waarnemingsperiode geïntroduceerd teneinde een representatieve uitkomst van de kwantitatieve impact te bereiken. De IMM-RWA zijn volatieler dan de IRB-RWA, omdat:

1. de IMM-positie onder invloed van veranderingen in marktgegevens kan fluctueren;
2. de IMM-positie onder invloed van lopende handels/afdekkingsactiviteiten kan fluctueren.

⁶ NB: in dit verband wordt onder een maatstaf verstaan een kwantitatieve parameterwaarde die van invloed is op de kapitaalvereiste.

De waarnemingsperiode die wordt toegepast bij de kwantitatieve IMM-materialiteitsbeoordeling is gelijk aan de waarnemingsperiode die geldt bij de A-CVA-materialiteitsbeoordeling, die hierna in hoofdstuk 3.6 wordt besproken.

3.5 A-CVA: restricties wat betreft wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist

Dit heeft betrekking op paragraaf 6.1 van de EGMA.

A-CVA: restricties bij het classificeren van wijzigingen als wezenlijk

De CRR legt een instelling op een A-CVA-model in te voeren als deze goedkeuring heeft ontvangen voor zowel het IMA-model (specifiek risico van schuldinstrumenten overeenkomstig artikel 363, lid 1, van de CRR) als het IMM-model van de instelling. Het is derhalve niet noodzakelijk om bij de invoering van een A-CVA-model afzonderlijke goedkeuring te verkrijgen. Dit betekent dat wijzigingen die alleen de A-CVA beïnvloeden geen voorafgaande goedkeuring vergen en dat dergelijke wijzigingen dus niet als wezenlijk kunnen worden aangemerkt. Vandaar dat de ECB de materialiteit van wijzigingen die alleen de A-CVA-benadering beïnvloeden, niet onderzoekt.

Een deel van de wijzigingen in de A-CVA-benadering beïnvloedt niet alleen deze benadering, maar ook de goedkeuring om M op 1 vast te stellen overeenkomstig artikel 162, lid 2, onder i), van de CRR. De ECB onderzoekt de materialiteit van dergelijke wijzigingen in de A-CVA als deze wijzigingen de in paragraaf 6 van de EGMA gedefinieerde materialiteitsdrempel overschrijden.

A-CVA: modelwijzigingen bij M=1-goedkeuring⁷

De materialiteit moet alleen worden onderzocht bij A-CVA-specifieke wijzigingen die zowel de materialiteitsdrempel overschrijden als de goedkeuring van de instelling om M op 1 vast te stellen, beïnvloeden.

Rationale achter de interpretatie van de ECB

Om M op 1 te mogen vaststellen, zijn instellingen op grond van artikel 162, lid 2, onder i), van de CRR verplicht aan de ECB aan te tonen dat in het A-CVA-model van de instelling – d.w.z. in de (vervangende-)spreadmethodologie van de instelling – voldoende rekening wordt gehouden met het migratierisico. Artikel 162, lid 2, onder i), van de CRR legt instellingen op goedkeuring van de ECB te verkrijgen alvorens M op 1 mag worden vastgesteld. Daarnaast is de ECB van mening dat, wil artikel 162,

⁷ M is de in artikel 162 van de CRR bedoelde parameter voor de looptijd, die ook gebruikt wordt in de in artikel 153, lid 1, van de CRR vastgelegde IRB-risicowegingsformule.

lid 2, onder i), van de CRR volledig effectief zijn, instellingen die toestemming hebben om M op 1 vast te stellen ook om goedkeuring moeten verzoeken wanneer zij wezenlijke wijzigingen aanbrengen in hun methodologie voor de (vervangende) spread als deze wijzigingen worden toegepast op tegenpartijen waarvoor de instelling toestemming heeft gekregen om M op 1 vast te stellen.

3.6 A-CVA: waarnemingsperiode voor de kwantitatieve materialiteitsbeoordeling

Dit heeft betrekking op paragraaf 6.5 van de EGMA.

EGMA: waarnemingsperiode

De EGMA introduceert met betrekking tot de waarnemingsperiode voor de kwantitatieve materialiteitsbeoordelingscriteria voor de A-CVA een uitwijkmogelijkheid van drie opeenvolgende wekelijkse of van twee opeenvolgende maandelijkse observaties.

Rationale achter opname van een waarnemingsperiode in de EGMA

De uitwijkbenadering wordt ingevoerd voor instellingen die niet in staat zijn hun A-CVA-berekening dagelijks te actualiseren.

Artikel 383, lid 5, onder d), van de CRR legt instellingen op ten minste maandelijks het A-CVA-kapitaalvereiste te berekenen. Daarnaast worden er elk kwartaal toezichtsrapportages opgesteld.⁸ Alles bij elkaar moeten instellingen in staat zijn impactanalyses uit te voeren op basis van de maandelijkse uitwijkbenadering. De duur van de waarnemingsperiode neemt toe wanneer de waarnemingsfrequentie maandelijks wordt. De langere periode is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat de kwantitatieve materialiteitsbeoordeling blijft uitmonden in een representatieve omvang van de kwantitatieve impact.

3.7 Kwalitatieve beoordelingen

3.7.1 IMM-uitbreidingen

Dit heeft betrekking op deel I van bijlage I van de EGMA.

⁸ Zie artikel 5, onderdeel a, sub 1), van de EBA's technische uitvoeringsnormen voor toezichtsrapportages (Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 680/2014 van de Commissie).

EGMA – IMM-uitbreidingen

In het IMM-deel van de EGMA worden kwalitatieve criteria voor de materialiteitsbeoordeling van IMM-uitbreidingen geïntroduceerd, die verschillen van de criteria die in de RTS inzake IRB zijn te vinden.

Rationale achter opname van kwalitatieve beoordelingscriteria

De kwalitatieve beoordelingscriteria voor IMM-modeluitbreidingen kunnen niet uit IRB-modellen worden gehaald, aangezien er geen overlap is wat betreft toepassingsgebied. De EGMA bevat derhalve kwalitatieve beoordelingscriteria die specifiek voor de IMM gelden.

3.7.2 IMM- en A-CVA-wijzigingen

Dit heeft betrekking op deel II van bijlage I van de EGMA (IMM) en bijlage II (A-CVA).

De kwalitatieve criteria voor de materialiteitsbeoordeling van IMM- en A-CVA-wijzigingen zijn per definitie specifiek voor de IMM en de A-CVA.

3.8 Wijzigingen die een beoordelingscriterium “aanzienlijk” beïnvloeden

Dit heeft betrekking op paragraaf 6.1, paragraaf 8.2, onderdeel c, en de bijlagen van de EGMA (bij zowel uitbreidingen als wijzigingen waarvoor een onderzoek is vereist en uitbreidingen en wijzigingen die niet wezenlijk zijn en waarvoor voorafgaande kennisgeving is vereist).

Er is een afweging te maken tussen een op algemene principes gebaseerde aanpak en een alomvattende aanpak.

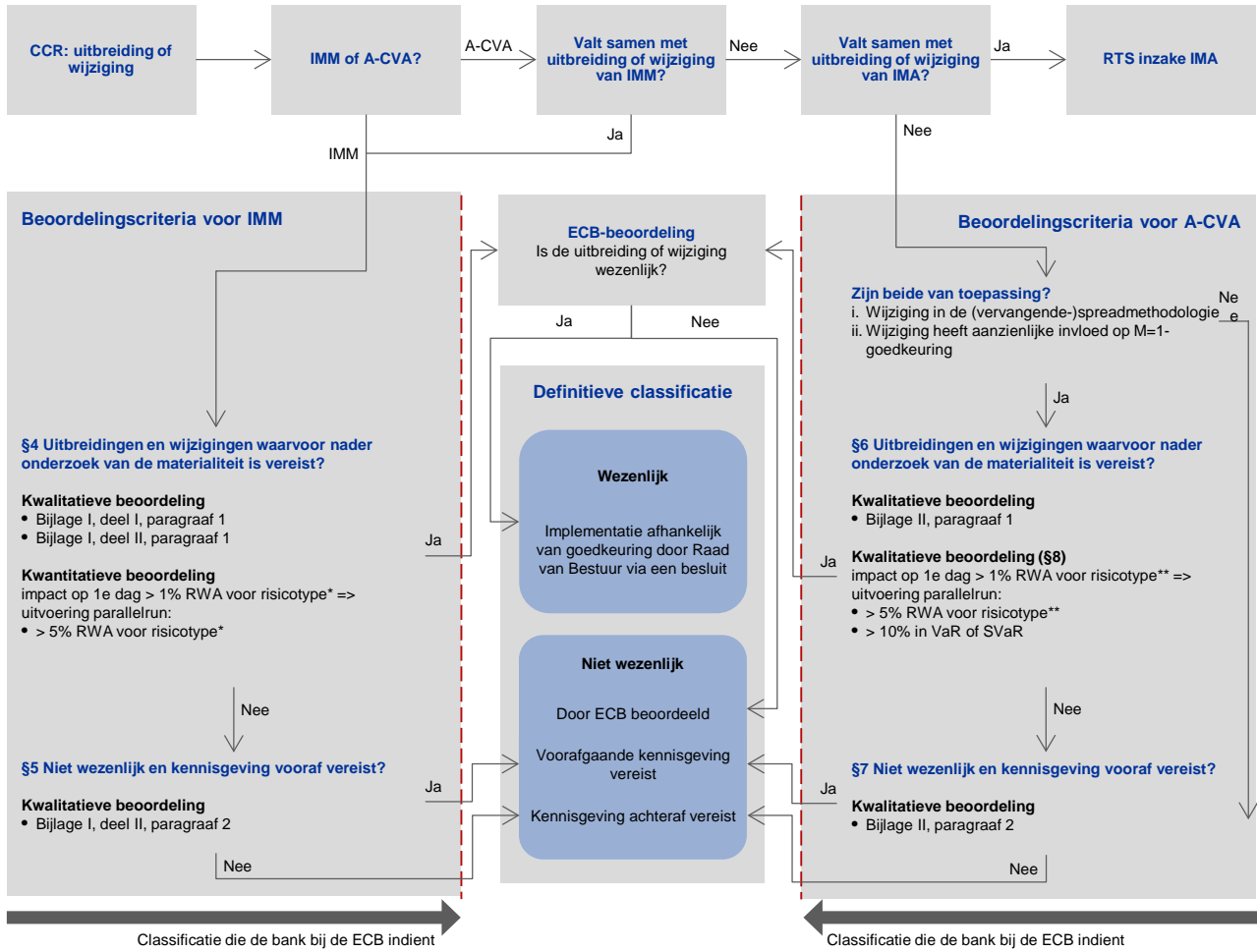
Het voordeel van een op principes gebaseerde aanpak is dat in de EGMA niet alle in de toekomst mogelijke uitbreidingen en wijzigingen van tevoren hoeven te worden opgesomd en geclassificeerd. Het nadeel van zo'n benadering is dat de classificatie van een uitbreiding of wijziging niet ondubbelzinnig duidelijk is. De voor- en nadelen van een alomvattende aanpak zijn tegenovergesteld aan die van een op principes gebaseerde benadering.

De EGMA kent een op principes gebaseerde aanpak voor een deel van de beoordelingscriteria, omdat het niet mogelijk is alle toekomstige uitbreidingen en wijzigingen uitputtend te vermelden. Bij de op principes gebaseerde benadering wordt het begrip “aanzienlijk” gehanteerd om wijzigingen in paragraaf 6.1, paragraaf 8.2, onderdeel c, en de bijlagen nader te beschrijven.

Bijlage I, deel II, paragraaf 1, punt 2 bevat een voorbeeld van het gebruik van het begrip “aanzienlijk” in een beoordelingscriterium. Hierin wordt de methodologie voor

het voorspellen van de risicofactorverdeling gedefinieerd als een beoordelingscriterium. Als er sprake is van een aanzienlijke wijziging in de wijze waarop de risicofactorverdeling wordt voorspeld, zoals een wijziging in het stochastische model voor de rentecurves, van een logaritmisch normale verdeling naar een normale verdeling, dan moet de materialiteit van die wijziging worden onderzocht. Als de wijziging in de voorspelling van de risicofactorverdeling niet aanzienlijk is, zoals het toevoegen van een risicofactor – bv. ruwe Brent-olie – aan het reeds afgestemde model voor grondstoffenrisicofactoren, dan wordt de wijziging geassocieerd met kennisgevingen waarvan de materialiteit voorafgaande kennisgeving vereist is.

4 Schema van het proces van materialiteitsbeoordeling

* Deel drie, titel II, hoofdstuk 6, van de CRR
 ** Totale CVA-kapitaalvereiste

5 Gids van de ECB inzake materialiteitsbeoordeling van uitbreidingen en wijzigingen van de internemodellenmethode en de geavanceerde methode voor het risico van aanpassing van de kredietwaardering

De ECB beoogt met de EGMA geen rechtsgevolgen tot stand te brengen en daarin opgenomen formuleringen of contexten, noch de inhoud ervan mogen in die zin worden uitgelegd. In de EGMA wordt alleen binnen het toepasselijke juridisch kader een door de desbetreffende instellingen te volgen handelwijze voorgesteld. Met de EGMA wordt niet beoogd toepasselijk Unierecht of toepasselijke nationale wetgeving te vervangen, terzijde te schuiven of op enigerlei wijze te beïnvloeden. De Gids is een integraal document dat bedoeld is om in zijn geheel te worden toegepast. Toepassing van alleen individuele elementen daaruit gaat waarschijnlijk ten koste van de samenhang van het beoordelingsproces en moet zo veel mogelijk worden vermeden.

Paragraaf 1: onderwerp

1. De Gids van de ECB inzake materialiteitsbeoordeling (hierna: de “EGMA”) bevat door de ECB vastgestelde indicatieve criteria voor de beoordeling van de materialiteit van uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-berekeningsmethodiek overeenkomstig de artikelen 283 tot en met 294 van Verordening (EU) Nr. 575/2013 (hierna: de “CRR”) en van de methodiek voor het bepalen van het A-CVA-kapitaalvereiste overeenkomstig de artikelen 381 tot en met 383 en artikel 386 van de CRR.
2. Ten aanzien van de IMM definieert de EGMA – in paragraaf 4, paragraaf 5 en in bijlage I – criteria voor de materialiteitsbeoordeling van alle modeluitbreidingen en -wijzigingen.
3. Ten aanzien van de A-CVA verwijst de EGMA naar bestaande regelgeving en het IMM-deel van de EGMA, dan wel definieert de EGMA criteria voor de materialiteitsbeoordeling, en wel als volgt:
 - (a) **A-CVA: alle uitbreidingen en wijzigingen**
Krachtens artikel 383, lid 5, onder c), van de CRR kan de bevoegde autoriteit de vermenigvuldigingsfactor voor de A-CVA herbeoordelen indien

dit noodzakelijk wordt geacht. De EGMA verwijst hier voor alle A-CVA-uitbreidingen en wijzigingen naar deze bevoegdheid.

(b) **A-CVA: uitbreidingen**

Ten aanzien van alle A-CVA-uitbreidingen verwijst de EGMA naar de RTS inzake IMA (Verordening (EU) Nr. 2015/942) tot aanvulling van de RTS inzake IRB (Regulation (EU) nr. 529/2014), en naar het IMM-deel van de EGMA betreffende modeluitbreidingen.

(c) **A-CVA: wijzigingen**

De EGMA onderscheidt drie soorten A-CVA-wijzigingen. De drie soorten wijzigingen en de benadering bij het vaststellen van de criteria voor de materialiteitsbeoordeling van de wijzigingen bij deze soorten worden hieronder uiteengezet:

- (i) A-CVA-wijzigingen die samenvallen met een IMM-modelwijziging. Voor deze modelwijzigingen verwijst de EGMA naar het IMM-deel van de EGMA betreffende modelwijzigingen.
- (ii) A-CVA-wijzigingen die samenvallen met een IMA-modelwijziging (deel drie, titel II, hoofdstuk 5, van de CRR). Voor deze modelveranderingen verwijst de EGMA naar de RTS inzake IMA (Verordening (EU) Nr. 2015/942) tot aanvulling van de RTS inzake IRB (Verordening (EU) Nr. 529/2014).
- (iii) A-CVA-specifieke modelwijzigingen die niet met IMM- en IMA-modelwijzigingen samenvallen. Paragraaf 6, paragraaf 7 en bijlage II bevatten criteria voor de materialiteitsbeoordeling van A-CVA-specifieke modelwijzigingen. Als A-CVA-specifieke modelwijzigingen worden ten minste beschouwd:
 - wijzigingen in de spreadmethodologie en vervangende-spreadmethodologie overeenkomstig respectievelijk artikel 383, lid 1, en artikel 383, lid 7, van de CRR, indien deze niet uit een IMA-modelwijziging voortvloeien;
 - wijzigingen in de keuze van het van marktgegevens afgeleide verlies bij wanbetaling (*loss given default*) overeenkomstig artikel 383, lid 7, van de CRR, indien dit niet uit een IMA- of IRB-modelwijziging voortvloeit;
 - wijzigingen in de keuze van de A-CVA-stressperiode overeenkomstig artikel 383, lid 5, onder b), van de CRR, indien deze niet voortvloeit uit een wijziging van de IMM-stressperiode.

- (d) Er wordt verwacht dat de hiervoor in paragraaf 1.3, onderdeel b, paragraaf 1.3, onderdeel c, sub i) en paragraaf 1.3, onderdeel c, sub ii) vermelde A-CVA-uitbreidingen en -wijzigingen op dezelfde manier worden gemeld als A-CVA-specifieke wijzigingen die worden geclassificeerd als niet wezenlijk en waarvoor kennisgeving achteraf is vereist (zie paragraaf 8). Ten

aanzien van dergelijke uitbreidingen en wijzigingen mogen instellingen een kwantitatieve impact indienen die niet op een parallelrun is gebaseerd, d.w.z. dat de voorwaarden in paragraaf 8.1, onderdeel g, in dat geval worden versoepeld.

Paragraaf 2: categorieën uitbreidingen en wijzigingen

1. Instellingen delen IMM-uitbreidingen en -wijzigingen en A-CVA-wijzigingen in een van de volgende categorieën in:
 - (a) uitbreidingen en wijzigingen waarvoor goedkeuring is vereist;
 - (b) andere uitbreidingen en wijzigingen die aan de ECB worden gemeld.
2. Ten aanzien van uitbreidingen en wijzigingen waarvoor overeenkomstig paragraaf 2.1, onderdeel a, onderzoek door de ECB is vereist, luidt de definitieve classificatie van de ECB als volgt:
 - (a) wezenlijke uitbreidingen en wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist; of
 - (b) niet wezenlijke uitbreidingen en wijzigingen.

De definitieve classificatie hangt af van de uitkomst van het door de ECB uitgevoerde onderzoek. De volgende gevallen worden echter altijd als wezenlijk aangemerkt:

- (c) uitbreidingen van de IMM-benadering waarvoor onderzoek is vereist;
- (d) uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering of wijzigingen in de A-CVA-benadering waardoor de totale RWA van een instelling met ten minste 1% dalen;
- (e) uitbreidingen en wijzigingen die – op basis van de uitkomst van het onderzoek van het interne model door de ECB – aan de besluitvormende organen van de ECB ter afwijzing worden voorgelegd.

Alvorens tot implementatie van de uitbreiding of wijziging over te gaan, wacht de instelling tot de ECB:

- de uitbreiding of wijziging goedkeurt na een onderzoek van het interne model (overeenkomstig artikel 9 van de GTM-Verordening⁹) en een besluitvormingsfase (in dit geval merkt de ECB de uitbreiding of wijziging aan als wezenlijk); of

⁹ [Verordening \(EU\) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen](#)

- de instelling op de hoogte stelt dat de uitbreiding of wijziging als niet wezenlijk wordt aangemerkt. Deze kennisgeving kan het oordeel van de ECB bevatten over de ingediende uitbreiding of wijziging.
3. Instellingen classificeren de in paragraaf 2.1, onderdeel b, bedoelde uitbreidingen en wijzigingen als:
 - (a) uitbreidingen en wijzigingen die niet wezenlijk zijn en die voorafgaand aan hun implementatie worden gemeld (“ex ante”);
 - (b) uitbreidingen en wijzigingen die niet wezenlijk zijn en die na hun implementatie worden gemeld (“ex post”).

Paragraaf 3: principes voor de classificatie van uitbreidingen en wijzigingen

1. De classificatie van uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering vindt plaats overeenkomstig deze paragraaf en de paragrafen 4 en 5.

De classificatie van wijzigingen in de A-CVA-benadering vindt plaats overeenkomstig deze paragraaf en de paragrafen 6 en 7.
2. Instellingen die de kwantitatieve impact berekenen van een uitbreiding of wijziging op de risicogewogen posten overeenkomstig deel III, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 2, van de CRR (IRB-benadering), of overeenkomstig deel drie, titel II, hoofdstuk 2, de afdelingen 1 en 2, van de CRR (gestandaardiseerde benadering), of, wanneer toepasselijk, rechtstreeks op de eigenvermogensvereisten (*own funds requirements*), passen de volgende methodologie toe:
 - (a) bij de beoordeling van de kwantitatieve impact maken instellingen gebruik van de meest recente gegevens die beschikbaar zijn;
 - (b) wanneer een exacte beoordeling van de kwantitatieve impact niet haalbaar is, beoordelen instellingen in plaats daarvan de impact op basis van een representatieve steekproef of andere betrouwbare inferentiemethoden;
 - (c) bij wijzigingen zonder een directe kwantitatieve impact, zoals organisatorische wijzigingen of wijzigingen in risicobeheer- of andere interne processen, wordt geen kwantitatieve impact berekend, welke is omschreven in paragraaf 4 (IMM-benadering) of paragraaf 6 (A-CVA-benadering).
3. Eén uitbreiding of wijziging mag niet worden opgesplitst in verschillende, mogelijk minder wezenlijke uitbreidingen of wijzigingen.
4. Verschillende uitbreidingen of wijzigingen mogen niet worden samengevoegd tot één mogelijk minder wezenlijke uitbreiding of wijziging.

5. Bij twijfel wijzen instellingen uitbreidingen en wijzigingen in hun zelfbeoordeling toe aan de categorie met de hoogste relevante materialiteit.
6. Wanneer de ECB een wezenlijke uitbreiding of wijziging heeft goedgekeurd, dan houden instellingen bij de berekening van de eigenvermogensvereisten rekening met de goedgekeurde uitbreiding of wijziging, en wel vanaf de in de nieuwe goedkeuring vermelde datum. Als een instelling een uitbreiding of wijziging niet heeft geïmplementeerd binnen de deadline die is vermeld in de door de ECB verstrekte kennisgeving van goedkeuring, dan ontstaat er een noodzaak tot verdere actie door zowel de ECB als de instelling.
7. Wanneer instellingen besluiten een uitbreiding of wijziging die is geclassificeerd als uitbreiding of wijziging waarvoor voorafgaande kennisgeving aan de ECB is vereist of die – nadat de ECB het interne model heeft onderzocht – wordt geclassificeerd als niet wezenlijk, na kennisgeving aan de ECB niet te implementeren, dan stellen instellingen de ECB hiervan onverwijld in kennis.
8. De ECB informeert de instelling over de definitieve classificatie (wezenlijk of niet wezenlijk) van uitbreidingen en wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist.
9. De instelling kan verzoeken om een uitbreiding of wijziging waarvoor onderzoek is vereist, bij de definitieve classificatie aan te merken als "wezenlijk". De ECB neemt een dergelijk verzoek in overweging; zij is hieraan echter niet gehouden.

Paragraaf 4: uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering waarvoor onderzoek is vereist

1. Uitbreidingen¹⁰ en wijzigingen van de IMM-benadering worden voor materialiteitsonderzoek bij de ECB ingediend als ze aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - (a) ze vallen onder de uitbreidingen die zijn vermeld in bijlage I, deel I, paragraaf 1;
 - (b) ze vallen onder de wijzigingen die zijn vermeld in bijlage I, deel II, paragraaf 1;
 - (c) ze resulteren in een wijziging:
 - (i) in absolute waarde van 1% of meer, die berekend wordt gedurende de eerste werkdag dat de impact van de uitbreiding wordt getest, van de totale risicogewogen posten van de instelling voor het CCR (overeenkomstig deel drie, titel II, hoofdstuk 6 van de CRR); **en**

¹⁰ NB: uitbreidingen die onder paragraaf 4 vallen, worden overeenkomstig paragraaf 2 van de EGMA als wezenlijk geclassificeerd nadat een onderzoek van het interne model heeft plaatsgevonden.

- (ii) in absolute waarde van 5% of meer van de totale risicogewogen posten van de instelling voor het CCR.
- 2. Voor de toepassing van paragraaf 4.1, onderdeel c, worden de risicogewogen posten berekend:
 - (a) op geconsolideerd niveau als de instelling deel uitmaakt van een groep waarvoor kapitaalvereisten op geconsolideerde basis gelden;
 - (b) op individueel niveau als de instelling geen deel uitmaakt van een groep waarvoor kapitaalvereisten op geconsolideerde basis gelden.
- 3. Voor de toepassing van paragraaf 4.1, onderdeel c, hiervoor, en overeenkomstig paragraaf 3.2, wordt de impact van een uitbreiding of wijziging gedefinieerd als de volgende ratio:
 - (a) in de teller: het verschil tussen de risicogewogen posten voor het CCR berekend vóór de uitbreiding of wijziging en die posten berekend na de uitbreiding of wijziging;
 - (b) in de noemer: de totale risicogewogen posten voor het CCR berekend vóór de uitbreiding of wijziging.
- 4. Voor de toepassing van paragraaf 4.1, onderdeel c, sub ii), worden de ratio's als bedoeld in paragraaf 4.3, berekend voor de kortste van de volgende periodes (a) of (b):
 - (a) 15 opeenvolgende werkdagen vanaf de eerste werkdag van de toetsing van de impact van de uitbreiding of wijziging, mits een dagelijkse IMM-berekening mogelijk is. Laatstgenoemde berekening houdt in dat de EE-profielen dagelijks worden geactualiseerd.

Voor zover instellingen niet in staat zijn nieuwe risicoposities dagelijks te berekenen, kunnen ze als een uitwijkmogelijkheid drie opeenvolgende wekelijkse waarnemingen gebruiken.

Voor zover instellingen niet in staat zijn nieuwe risicoposities dagelijks of wekelijks te berekenen, kunnen ze als een uitwijkmogelijkheid twee opeenvolgende maandelijkse waarnemingen gebruiken.

Bij een andere dan dagelijkse waarnemingsfrequentie tonen instellingen aan dat de geselecteerde waarnemingsdagen representatief zijn voor hun portefeuille.
 - (b) Totdat de berekening van de in paragraaf 4.3 bedoelde ratio's resulteert in een impact die gelijk is aan of groter is dan de percentages als bedoeld in paragraaf 4.1, onderdeel c, sub ii).
- 5. Voor de toepassing van paragraaf 4.1, onderdeel c, heeft de bepaling van de in paragraaf 4.3 vermelde ratio waar mogelijk alleen betrekking op de uitbreiding of wijziging van het IMM-model. Als andere dan IMM-maatstaven in de

impactanalyse worden gewijzigd, stelt de instelling de ECB hiervan op de hoogte, met een toelichting op de reden waarom andere dan IMM-maatstaven niet constant worden gehouden.

Paragraaf 5: uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering die als niet wezenlijk worden beschouwd

Instellingen merken uitbreidingen en wijzigingen die niet onder paragraaf 4 vallen, aan als niet wezenlijk. Instellingen stellen de ECB hiervan ten minste twee weken vóór hun implementatie op de hoogte indien ze worden beschreven in bijlage I, deel II, paragraaf 2.

Alle andere uitbreidingen en wijzigingen worden na hun implementatie en ten minste jaarlijks aan de ECB gemeld.

Paragraaf 6: wijzigingen in de A-CVA-benadering waarvoor onderzoek is vereist¹¹

1. Wijzigingen in de A-CVA-methode worden voor materialiteitsonderzoek bij de ECB ingediend als ze aan een van de volgende voorwaarden voldoen:
 - (a) de wijzigingen in het modelleren van het CVA-risico voor tegenpartijen zijn van aanzienlijke invloed op de gronden op basis waarvan de bank toestemming was verleend om M op 1 vast te stellen overeenkomstig artikel 162, lid 2, onder i), van de CRR; **en ofwel**
 - (b) ze vallen onder een van de wijzigingen die zijn vermeld in bijlage II, paragraaf 1; **of**
 - (c) ze resulteren in:
 - (i) een wijziging in absolute waarde van 1% of meer, die berekend wordt gedurende de eerste werkdag dat de impact van de uitbreiding of wijziging wordt getest, van één van de betrokken risicowaarden als bedoeld in artikel 383, lid 5, onder a) en artikel 383, lid 5, onder b), van de CRR en verband houdend met het toepassingsgebied van de A-CVA-methode waar de risicowaarde betrekking op heeft; **en ofwel**
 - (ii) een wijziging van 5% of meer van het totale CVA-kapitaalvereiste, d.w.z. de som van de risicowaarden als bedoeld in artikel 383, lid 5, onder a), en artikel 383, lid 5, onder b), van de CRR vermenigvuldigd met de geïmplementeerde vermenigvuldigingsfactor van artikel 383,

¹¹ In deze afdeling worden de criteria bepaald voor de materialiteitsbeoordeling van die wijzigingen die voldoen aan de voorwaarden in paragraaf 1.3, onderdeel c, sub iii), van de EGMA.

lid 5, onder c), van de CRR en de eigenvermogensvereisten overeenkomstig de artikelen 384 en 385 van de CRR; **of**

(iii) een wijziging van 10% of meer van één of meer van de betrokken risicowaarden als bedoeld in artikel 383, lid 5, onder a), of artikel 383, lid 5, onder b), van de CRR en verband houdend met het toepassingsgebied van de A-CVA-methode waarop de risicowaarde betrekking heeft.

2. Voor de toepassing van paragraaf 6.1, onderdeel c, worden de risicogewogen posten berekend:
 - (a) op geconsolideerd niveau als de instelling deel uitmaakt van een groep waarvoor kapitaalvereisten op geconsolideerde basis gelden;
 - (b) op individueel niveau als de instelling geen deel uitmaakt van een groep waarvoor kapitaalvereisten op geconsolideerde basis gelden.
3. Voor de toepassing van paragraaf 6.1, onderdeel c, sub i) en paragraaf 6.1, onderdeel c, sub iii), en overeenkomstig paragraaf 3.2, is de impact van een wijziging gelijk aan de waarde van de hieronder gedefinieerde ratio (voor de toepassing van paragraaf 6.1, onderdeel c, sub iii) is de ratio gelijk aan de hoogste absolute waarde, beoordeeld gedurende de periode als bedoeld in paragraaf 6.5):
 - (a) in de teller: het verschil in de risicowaarde als bedoeld in artikel 383, lid 5, onder a) of artikel 383, lid 5, onder b) van de CRR, berekend vóór en na de wijziging;
 - (b) in de noemer: de risicowaarde als bedoeld in respectievelijk artikel 383, lid 5, onder a) en artikel 383, lid 5, onder b) van de CRR, berekend vóór de wijziging.
4. Voor de toepassing van paragraaf 6.1, onderdeel c, sub ii), en overeenkomstig paragraaf 3.2, is de impact van een wijziging gelijk aan de hoogste absolute waarde van de hieronder gedefinieerde ratio, beoordeeld gedurende de periode als bedoeld in in paragraaf 6.5:
 - (a) in de teller: het verschil in het totale CVA-kapitaalvereiste (d.w.z. het verschil tussen de som van de risicowaarden als bedoeld in artikel 383, lid 5, onder a), en artikel 383, lid 5, onder b), van de CRR, vermenigvuldigd met de geïmplementeerde vermenigvuldigingsfactor van artikel 383, lid 5, onder c), van de CRR en de eigenvermogensvereisten overeenkomstig de artikelen 384 en 385 van de CRR) berekend vóór en na de verandering;
 - (b) in de noemer: het totale CVA-kapitaalvereiste (d.w.z. de som van de risicowaarden als bedoeld in de artikelen 383, lid 5), onder a), en 383, lid 5, onder b), van de CRR, vermenigvuldigd met de geïmplementeerde vermenigvuldigingsfactor van artikel 383, lid 5), onder c) en de

eigenvermogensvereisten overeenkomstig de artikelen 384 en 385 van de CRR) berekend vóór de verandering.

5. Voor de toepassing van paragraaf 6.1, onderdeel c, sub ii) en paragraaf 6.1, onderdeel c, sub iii) worden de ratio's als bedoeld in paragraaf 6.3 en 6.4 berekend voor de kortste van de periodes (a) of (b):
 - (a) 15 opeenvolgende werkdagen vanaf de eerste werkdag van de toetsing van de impact van de uitbreiding of wijziging, mits een dagelijkse A-CVA-berekening mogelijk is. Het laatste impliceert dagelijkse actualisering van de (vervangende) creditspreads en ten minste wekelijkse actualisering van de EE-profielen.

Voor zover instellingen niet in staat zijn nieuwe risicoposities dagelijks te berekenen, kunnen ze als een uitwijkmogelijkheid drie opeenvolgende wekelijkse waarnemingen gebruiken.

Voor zover instellingen niet in staat zijn nieuwe risicoposities dagelijks of wekelijks te berekenen, kunnen ze als een uitwijkmogelijkheid twee opeenvolgende maandelijkse waarnemingen gebruiken.

Bij een andere dan een dagelijkse waarnemingsfrequentie tonen instellingen aan dat de geselecteerde waarnemingsdagen representatief zijn voor hun portefeuille.
 - (b) Totdat de berekening van één van de in paragraaf 6.3 en paragraaf 6.4 bedoelde ratio's resulteert in een impact die gelijk is aan of groter is dan de percentages als bedoeld in respectievelijk paragraaf 6.1, onderdeel c, sub ii) en paragraaf 6.1, onderdeel c, sub iii).
6. Voor de toepassing van paragraaf 6.1, onderdeel c, sub ii) en paragraaf 6.1, onderdeel c, sub iii) heeft de bepaling van de in paragraaf 6.3 en paragraaf 6.4 bedoelde ratio's waar mogelijk alleen betrekking op de impact van de wijziging in het A-CVA-model. Als andere dan A-CVA-maatstaven in de impactanalyse worden gewijzigd, stelt de instelling de ECB hiervan op de hoogte, met een toelichting op de reden waarom andere dan A-CVA-maatstaven niet constant worden gehouden.

Paragraaf 7: wijzigingen in de A-CVA-benadering die niet als wezenlijk worden beschouwd¹²

Wijzigingen in de A-CVA-benadering die niet onder paragraaf 6 vallen, worden geclassificeerd als niet wezenlijk. De ECB wordt hiervan op de volgende manier in kennis gesteld:

¹² In deze afdeling worden criteria bepaald voor de materialiteitsbeoordeling van die wijzigingen die voldoen aan de criteria vermeld in paragraaf 1.3, onderdeel c, sub iii).

1. Wijzigingen die voldoen aan de voorwaarden vermeld in paragraaf 6.1, onderdeel b of paragraaf 6.1, onderdeel c, maar niet aan de voorwaarde in paragraaf 6.1, onderdeel a, worden geclassificeerd als niet wezenlijk en twee weken vóór hun geplande invoering aan de ECB gemeld.
2. De wijzigingen die in paragraaf 2 van bijlage II worden beschreven, worden twee weken vóór hun geplande implementatie aan de ECB gemeld.
3. Alle overige uitbreidingen en wijzigingen worden na hun implementatie aan de ECB gemeld, en wel ten minste op jaarlijkse basis.

Paragraaf 8: documenteren van uitbreidingen en wijzigingen

1. Wat betreft uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering of van de A-CVA waarvoor onderzoek vereist is, wordt van instellingen verwacht dat ze de volgende documentatie verstrekken:
 - (a) beschrijving van de uitbreiding of wijziging, de reden(en) en doelstelling;
 - (b) de voorgenomen implementatiedatum;
 - (c) de reikwijdte van de modeluitbreiding of -wijziging, o.v.v. volumekennmerken;
 - (d) relevante technische en procesdocument(en), zoals documentatie over:
 - (i) kalibratie van de risicofactoren;
 - (ii) prijsvorming van de transacties;
 - (iii) modellering van onderpand;
 - (iv) verrekening en margeverplichtingen;
 - (v) backtesten;
 - (vi) stresstesten;
 - (vii) wrongwayrisico;
 - (e) verslagen over de onafhankelijke beoordeling of validatie van de instelling;
 - (f) bevestiging dat de uitbreiding of wijziging door de bevoegde lichamen is goedgekeurd via het goedkeuringsproces van de instelling en de goedkeuringsdatum;
 - (g) indien van toepassing: documentatie over de kwantitatieve impact van de wijziging of uitbreiding op de risicogewogen posten of de eigenvermogensvereisten. De verstrekte kwantitatieve impact is gebaseerd op de methodologie van de paragrafen 4 en 6 (parallelrun).

2. Wat als niet wezenlijk geclassificeerde uitbreidingen en wijzigingen betreft, verstrekken instellingen, tezamen met de kennisgeving:
 - (a) de documentatie als bedoeld in paragraaf 8.1, onderdeel a, b, c, f en g;
 - (b) bij kennisgeving vóór implementatie, de voorgenomen implementatiedatum; anders de implementatiedatum;
 - (c) bewijsmateriaal ter ondersteuning van de beoordeling van de instelling in gevallen waarin de instelling stelt dat de overwogen uitbreiding of wijziging geen aanzienlijke invloed heeft op het relevante beoordelingscriterium (paragraaf 6.1, onderdeel a, en de bijlagen).

Bijlage I: uitbreidingen en wijzigingen van de IMM-benadering

Deel I: UITBREIDINGEN VAN DE IMM

Paragraaf 1: uitbreidingen en wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist¹³

1. Uitbreiding van het toepassingsgebied van het IMM naar:¹⁴
 - (a) posten in verband met additionele bedrijfsactiviteiten, die van dezelfde transactiesoort zijn, maar:
 - (i) waarmee nieuwe beheerprocessen worden geïntroduceerd in de zin van beleidslijnen, processen en systemen overeenkomstig artikel 286 van de CRR; of
 - (ii) die van invloed zijn op het voldoen aan de gebruikstestvoorwaarden overeenkomstig artikel 289 van de CRR;
 - (b) posten van een additionele transactiesoort, tenzij de additionele transactiesoort binnen het goedgekeurde toepassingsgebied van de IMM valt. Het laatste geldt als aan de volgende drie voorwaarden wordt voldaan:
 - (i) de risicofactoren (d.w.z. onderliggende marktgegevens) maken al deel uit van de afgestemde IMM wat betreft hun stochastische modellering en kalibratie;

¹³ NB: deze uitbreidingen worden overeenkomstig paragraaf 2 van de EGMA geclassificeerd als wezenlijk na een onderzoek van het interne model.

¹⁴ NB: overeenkomstig artikel 283, lid 1, van de CRR hebben instellingen toestemming nodig voor nieuwe transactiesoorten.

- (ii) de prijsfuncties behoren tot een prijsbibliotheek waarvan het gebruik binnen de IMM is afgestemd, inclusief naleving van alle vereisten vermeld in de artikelen 293 en 294 van de CRR (in het bijzonder artikel 294, lid 1, onder e) van de CRR);
 - (iii) de beheerprocessen in de zin van de beleidslijnen, processen en systemen overeenkomstig artikel 286 van de CRR en het gebruik van de gebruikstestvereisten overeenkomstig artikel 289 van de CRR zijn consistent;
- (c) nieuwe juridische overeenkomstsoorten met betrekking tot verrekening en margeverplichtingen als ze nieuwe of andere modellen vergen vergeleken met bestaande soorten overeenkomsten.¹⁵
2. Permanent teruggedraaide uitbreidingen, zoals in gevallen waarin instellingen één van de gestandaardiseerde methoden willen toepassen voor een samenstel van verrekenbare transacties (*netting set*), activaklassen (*asset classes*) of transactiesoorten waarvoor ze toestemming hebben de IMM te gebruiken.¹⁶ Het begrip teruggedraaide uitbreiding omvat zowel volledig als gedeeltelijk teruggedraaide uitbreidingen.

DEEL II: WIJZIGINGEN IN DE IMM

Paragraaf 1: wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist

1. Aanzienlijke wijzigingen in de wijze waarop in het model rekening wordt gehouden met het effect van bestaande margeovereenkomsten voor de berekening van de aan een margeovereenkomst onderworpen positie overeenkomstig artikel 285, lid 1, van de CRR (inclusief wijzigingen in verband met een overgang van benadering a) op b) teneinde rekening te houden met marge-effecten op verwachte posities overeenkomstig artikel 285, lid 1, van de CRR).
2. Aanzienlijke wijzigingen in de methodologie voor het voorspellen van risicofactorverdelingen, waaronder veranderingen in de specificering van de verdelingen van voorspellingen van marktwaardeveranderingen van de *netting set*, de modellering van afhankelijkheidsstructuren (bv. correlaties) en de kalibratiemethode gebruikt om de parameters van de onderliggende stochastische processen te kalibreren.

¹⁵ Nieuwe soorten overeenkomsten zijn juridische overeenkomsten waarvan instellingen niet kunnen aantonen dat de additionele soort overeenkomst binnen het goedgekeurde toepassingsgebied van de IMM valt.

¹⁶ NB: instellingen zijn op grond van artikel 283, lid 5), van de CRR verplicht goedkeuring van de ECB te verkrijgen om de toepassing van de IMM terug te draaien en over te stappen naar een van de methoden vermeld in deel drie, titel II, hoofdstuk 6, afdeling 3 tot en met 5, van de CRR, met inbegrip van een gedeeltelijke terugdraaiing.

3. Aanzienlijke wijzigingen in de valideringsmethodologie en/of -processen overeenkomstig artikel 292, lid 6, onder a) en b) en 294, lid 1, van de CRR, die tot wijzigingen leiden in het oordeel van de instelling over de integriteit van de IMM.

Paragraaf 2: wijzigingen die als niet wezenlijk worden beschouwd (ex-antekennisgeving)

1. Wijzigingen – die niet aanzienlijk zijn – in de wijze waarop in het model rekening wordt gehouden met het effect van bestaande margeovereenkomsten voor de berekening van de aan een margeovereenkomst onderworpen positie overeenkomstig artikel 285, lid 1, van de CRR (hieronder vallen ook wijzigingen in verband met een overgang van benadering a) op b) teneinde rekening te houden met marge-effecten op verwachte posities overeenkomstig artikel 285, lid 1) van de CRR).
2. Wijzigingen – die niet aanzienlijk zijn – in de methodologie voor het voorspellen van risicofactorverdelingen, waaronder veranderingen in de specificering van voorspellende verdelingen voor marktwaardeveranderingen van de *netting set*, de modellering van afhankelijkheidsstructuren (bv. correlaties) en de kalibratiemethode gebruikt om de parameters van de onderliggen stochastische processen te kalibreren.
3. Wijzigingen – die niet aanzienlijk zijn – in de valideringsmethodologie en/of -processen overeenkomstig artikel 292, lid 6, onder a) en b) en 294, lid 1, van de CRR, die tot wijzigingen leiden in het oordeel van de instelling over de integriteit van de IMM.
4. Wijzigingen in de implementatie van de margerisicoperiode (*margin period of risk* – MPOR) (d.w.z. wijzigingen in de methodologie die is gebruikt om te bepalen of onderpand als illiquide wordt beschouwd of wijzigingen in de vaststelling van de MPOR zelf) overeenkomstig artikel 285, lid 2) tot en met 5) van de CRR.
5. Wijzigingen in de methodologie die wordt gebruikt voor het modelleren van onderpand overeenkomstig artikel 285, lid 6, van de CRR en het modelleren van de eigen volatiliteitsaanpassingen van de waarde van toegelaten onderpand overeenkomstig artikel 285, lid 7, van de CRR.
6. Wijzigingen in de methode die overeenkomstig artikel 292, lid 2, van de CRR wordt gebruikt om de stressperiode te bepalen.
7. Aanzienlijke wijzigingen in de CCR-beheerprocessen overeenkomstig artikel 286 van de CRR, inclusief aanzienlijke wijzigingen in:
 - (a) voor het vaststellen van limieten en voor rapportering gehanteerde kaders die een aanzienlijke invloed hebben op de respectieve besluitvormingsprocessen van de instelling;

- (b) de IT-systemen betrokken bij de berekeningsprocedure van het interne model;
 - (c) het gebruik van door derden (leveranciers) opgestelde modellen, indien niet reeds vervat in paragraaf 1.
8. Aanzienlijke wijzigingen in het kader voor periodieke stresstests, die de frequentie en/of hevigheid van de geïmplementeerde stresstest overeenkomstig artikel 290 van de CRR verminderen.
 9. Wijzigingen in de methodologie ter bepaling van alle posities met een algemeen wrongwayrisico en specifiek wrongwayrisico overeenkomstig artikel 291 van de CRR.
 10. Wijzigingen in de wijze waarop scenario's voor marktrisicofactoren worden vertaald naar scenario's voor de waarde van de portefeuille, zoals wijzigingen in de modellen ter bepaling van de waarde van instrumenten, die worden gebruikt om gevoeligheden te berekenen voor risicofactoren of om bij de berekening van risicogetallen posities te herwaarderen, met inbegrip van de overgang van analytische naar op simulatie gebaseerde prijsmodellen, of wijzigingen binnen of tussen de Taylor-benadering en volledige herwaardering.

Bijlage II: wijzigingen in de A-CVA-benadering

Paragraaf 1: wijzigingen waarvoor onderzoek is vereist

1. Wijzigingen in de methode die overeenkomstig artikel 383, lid 7, onder a), van de CRR en Verordening (EU) nr. 526/2014 wordt gebruikt om de vervangende spreads te bepalen. Onder wijzigingen in de methodologie worden niet verstaan wijzigingen die noodzakelijk zijn voor het dagelijkse onderhoud van de A-CVA-benadering, zoals aanpassingen in het mappen van tegenpartijen of aanpassingen in de granulariteit van creditspreadcurves in verband met de beschikbaarheid van marktgegevens of de samenstelling van A-CVA-portefeuilles.
2. Wijzigingen in de methode die overeenkomstig artikel 383, lid 7, onder a), van de CRR en Verordening (EU) nr. 526/2014 wordt gebruikt om het uit marktgegevens afgeleide LGD te bepalen. Onder wijzigingen in de methodologie worden niet verstaan aanpassingen die noodzakelijk zijn voor het dagelijks onderhoud van de A-CVA-benadering, zoals wijziging van het uit marktgegevens afgeleide LGD in verband met de beschikbaarheid van marktgegevens.

Paragraaf 2: wijzigingen die niet als wezenlijk worden beschouwd (ex-antekennisgeving)

1. Wijzigingen in de methodologie die overeenkomstig artikel 383, lid 5, onder b), van de CRR wordt gebruikt om de stressperiode voor de creditspreadparameter te bepalen.
2. Aanzienlijke wijzigingen in de beheerprocessen voor CVA-risico in de zin van beleidslijnen, processen en systemen voor zover deze niet vallen onder wijzigingen overeenkomstig de RTS inzake IMA (Verordening (EU) nr. 2015/942), tot aanvulling van de RTS inzake IRB (Regulation (EU) No 529/2014), met inbegrip van aanzienlijke wijzigingen in:
 - (a) de kaders voor het stellen van limieten en voor rapportering die een aanzienlijke invloed hebben op de respectieve besluitvormingsprocessen van de instelling;
 - (b) de IT-systemen betrokken bij de berekeningsprocedure van het interne model.

Afkortingen

A-CVA	geavanceerde methode voor het risico van aanpassing van de kredietwaardering (<i>advanced method for credit valuation adjustment risk</i>)
AMA	geavanceerde meetbenadering (<i>advanced measurement approach</i>)
CCR	tegenpartijrisico (<i>counterparty credit risk</i>)
CRR	Richtlijn kapitaalvereisten (<i>Capital Requirements Regulation</i>)
CVA	aanpassing van de kredietwaardering (<i>credit valuation adjustment</i>)
EBA	Europese Bankautoriteit
EE	verwachte positie (<i>expected exposure</i>)
EEPE	effectieve verwachte positieve positie (<i>effective expected positive exposure</i>)
EGMA	Gids van de ECB inzake materialiteitsbeoordeling (ECB Guide on materiality assessment)
IMA	internemodellenbenadering (<i>internal models approach</i>)
IMM	internemodellenmethode (<i>internal model method</i>)
IRB	op interne ratings gebaseerd (<i>internal ratings-based</i>)
LGD	verlies bij wanbetaling (<i>loss given default</i>)
M	looptijd (<i>maturity</i>)
MPOR	marginerisicoperiode (<i>margin period of risk</i>)
PD	wanbetalingsrisico (<i>probability of default</i>)
RTS	technische reguleringsnormen (<i>regulatory technical standards</i>)
RWA	risicogewogen activa (<i>risk-weighted assets</i>)
GTM	Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme (Single Supervisory Mechanism – SSM)

© Europese Centrale Bank, 2016

Postadres 60640 Frankfurt am Main, Duitsland
Telefoon +49 69 1344 0
Website www.bankingsupervision.europa.eu

Alle rechten voorbehouden. Reproductie voor educatieve en niet-commerciële doeleinden is toegestaan op voorwaarde dat de bron wordt vermeld.